

Відновлення Петра

Ключовий вірш: «Коли вони поїли, Ісус сказав до Симона Петра: Симоне, сину Йоана, чи любиш ти Мене більше за цих? Так, Господи, – відповів той, – Ти знаєш, що я Тебе люблю. Ісус сказав: Паси моїх овець». Івана 21:15

Вибрані уривки з Писання:
Іоанна 18:15-18, 25-27; 21:15-17

Після свого воскресіння і протягом сорока днів Христос був завжди присутній, хоча його учні бачили Його лише час від часу. У цей час Він запевняв своїх послідовників, що воскрес, зміцнював їхню віру та давав їм вказівки щодо їхніх ролей після Свого вознесіння. Один із таких випадків стався на «Тіберійському морі», або Галілейському морі. Івана 21:1

У рамках сьогоднішнього уроку учні пережили чудесний улов риби після того, як Ісус дав їм вказівку закинути сітку з правого боку човна. Спочатку вони не впізнали нашого Господа, що стояв на березі. Тоді Іван — «той учень, якого Ісус любив» — зрозумів, що незнайомиць, який там стояв, був воскреслим Господом, і проголосив своє переконання Петру. Івана 21:3-6

Петро, людина дії, і, безсумнівно, все ще страждаючий у серці від свого попереднього зречення Христа, стрибнув у море і доплив до берега, але, очевидно, був боязким, коли

дістався суші. Він не пішов безпосередньо до Ісуса, а зачекав і допоміг витягнути сітку, повну риби, на берег. Коли човен причалив, і все було закріплено та убезпечено, помітили, що незнайомиць розпалив вугілля і поклав на нього рибу, а також запросив втомлених «прийти і поїсти» з ним. Іоанна 21:7-12

У першому з трьох подібних запитань наш ключовий вірш зазначає, що Ісус запитав Петра, чи любить він Його більше, ніж рибальство. Тоді Ісус сказав йому вдруге: «Симоне, сину Йоана, чи любиш ти Мене? Він відповів: Так, Господи, Ти знаєш, що я люблю Тебе. Ісус сказав: «Паси моїх овець». Втретє він сказав йому: «Симоне, сину Йоана, чи любиш ти мене?» Петро засмутився, що Ісус втретє запитав його: «Чи любиш ти мене?» Він сказав: «Господи, ти все знаєш; ти знаєш, що я люблю тебе». Ісус сказав: «Паси моїх овець». Іоанна 21:16,17

Згадуючи про Петра, ми пригадуємо, як він казав, що навіть якщо всі покинуть Ісуса, він такого ніколи не зробить. Як же, мабуть, боляче було йому на душі, коли він почув, як заспівав півень, як і передбачив Учитель, адже він тричі зрікся свого Господа, вигукуючи прокльони (Матвія 26:69-75). Це важливий урок про нашу людську слабкість і необхідність виявляти милосердя одне до одного. Здається ймовірним, що під час цієї зустрічі на березі Галілейського моря, розмовляючи з Петром, Ісус, по суті, заспокоював його. Цим Учитель показав, що він був упевнений: Петро буде обережним у майбутньому і продовжуватиме приносити все на вівтар жертви аж до кінця свого шляху, після того

як його знову визнають гідним слугою свого Господа.

Повне розуміння цього питання, безсумнівно, має привести нас до того, щоб наше серце уподібнилося серцю нашого Небесного Отця. Ми не тільки прагнутимемо бути справедливими, праведними та чистими у своїх вчинках, але й бажатимемо бути милосердними до інших, бо, як і ми, вони також зазнають труднощів. Псалом 136:1-26